

Ústředí československých demokratických organizací
v Austrálii a na N. Zélandě.

ORGANISACNÍ VĚSTNÍK,
říjen 1960.

K 28. říjnu 1960.

Vzpomínáme s vděčností založení Československé republiky před 42 lety, za vedení Prezidenta Osloboditele Tomáše G. Masaryka, Edvarda Beneše a generála Milana R. Štefánika.

Při tom se skláníme v památce před příslušníky čs. legií v I. světové válce a zahraniční armády z II. světové války, kteří za svobodu našeho národa naváželi položit své životy.

Vzpomínáme dále v úctě těm, kdo obětovali život, anebo byli pronásledováni a trpěli za nacismu a nyní za komunismu.

Žijeme v nejdůležitějším desítiletí dvacátého století, v kterém jde o to zda-li zvíťazí idea demokracie a svobody, anebo barbarství a tyranie bolševismu.

Revoluce v Československu může být zítra - zaručí-li Spojené národy v čele s Amerikou, že nedojde k intervenci sovětských vojsk na československém území.

Vina za další situaci padá na Spojené národy, a boť za maďarské revoluce lid sám se osvobodil, ale svobodný svět se nedovedl rozhodně postavit proti přímému zásahu sovětské armády.

Nedojde-li v tomto desítiletí k osvobození Československa a německých, evropských zemí, ani zbývající národy v Evropě a Asii se neubrání převaze Sovětského svazu a nakonec celý svobodný svět podle ne otroctví.

Ústředí čs. dem. org.
v Austrálii a na N. Zélandě

Píseň 28. Října.

Vlaj, naše vlajko, věčně vlaj,
vlaj za bouře a za pohody!
Chraň čest a řád a práce plody.
Těch pro Tě padlých odkaz haj.

Chraň před náporem rodný kraj.
Neklesni v míru ani v boji.
Kde stanul Čech, ať věčně stojí!
Vlaj, naše vlajko, slavně vlaj!

Ne pyšně, hrdě však se vzes!
Ať národ roste, stát ať vzkvétá.
Necouvej před soutěží světa!
Buď dobrým láskou a zlých děs!

Viktor Dyk.

PRESIDENT WOODROW WILSON TO OFFICERS AND MEN OF THE
DETACHMENT OF THE CZECHOSLOVAK ARMY.

Dne 18. července 1919 ve Washingtonu, prezident Woodrow Wilson na přehlídce oddílu čs. armády vracující se ze Sibiře, oslovil důstojníky a vojáky projevem, který navždy bude čten a chráněn příslušníky čs. legií.

"It gives me great pleasure to have this opportunity to review this detachment of your valiant army and to extend to you, its officers, and the brave men associated with you, a most cordial welcome. Though we have been far away, we have watched your actions and have been moved by admiration of the services you have rendered under the most adverse circumstances. Having been subject to an alien control, you were fired by a love of your native land, and gallantly aligned yourselves with those who fought in opposition to all despotism and military autocracy.

At the moment when adversity came to the arms with which you were fighting, and when darkness and discouragement cast a shadow upon your cause, you declined to be daunted by circumstance and retained your gallant hope. Your steadfastness in purpose, your unshaking belief in high ideals, your valor of mind, of body and of the heart evoked the admiration of the world. In the midst of disorganized people and subject to influence which worked for ruin, you constantly maintained order within your ranks, and by your example helped those with whom you came in contact to reestablish their lives. I cannot say too much in praise of the demeanor of your brave army in these trying circumstances. Future generations will happily record the influence for good which you were privileged to exercise upon a large part of the population of the world, and will accord you the place which you have so courageously won. There is perhaps nowhere recorded a more brilliant record than the withdrawal of your forces in opposition to the armies of Germany and Austria, through a population at first hostile, or the march of your armies for thousand of miles across the great stretches of Siberia, all the while keeping in mind the necessity for order and organization.

You are returning now to your native land, which is today we all rejoice to say, again free and independent country. May you contribute to her life that stamina which you so conspicuously manifested through all your trying experiences in Russia and Siberia, and may you keep in mind after your return, as you had kept in mind heretofore, that the laws of God, the laws of man, and the laws of nature require systematic order and cool counsel for their proper application and development, and for the welfare and happiness of the human race."

PRESIDENT DWIGHT D. EISENHOWER K 28. říjnu 1953 :

V očích amerického lidu je založení Československé republiky navždy událostí velkého významu, protože to bylo ve Spojených státech, kde došlo k prohlášení Československé nezávislosti. V tomto prohlášení byly vyhlášeny tytéž zásady, které činí naše Prohlášení Nezávislosti nesmrtelným a které vyvěrají z tradice Čechu a Slováků, že vláda opírá svou moc o souhlas těch, jimž vládne.

PRESIDENT HARRY S. TRUMAN K 28. ŘÍJNU 1952 :

Zřejmý podvod, který je tak typický pro komunistický způsob falšování historie, zajisté neoklamá většinu Československého lidu. Ten velmi dobře ví o úzké spolupráci Woodrowa Wilsona s prezidentem Masarykem a o tom, jak velkou úlohu hráli spojenci při založení Československé republiky.

Zpráva o zasedání výkonného výboru RSC.

Výkonný výbor Rady svobodného Československa zasedal v Novém Yorku ve dnech 23. a 24. července 1960 za střídavého předsedání Dr. Petra Zankla a Dr. Juraje Stávičky. Dvoudenní zasedání za počáteční účasti členu výboru projednalo řadu otázek vnitropolitických i mezinárodních.

Poslední vzpomínka byla věnována zemřelému členu zastupitelstva RSC panu Antonínu Masalovi, který si získal o Československu v československém uznání a zasloužil svou aktivní účastí ve třech odbojích i svým působením v Československu v zahraničí a jako člen vlády. O uznání a vděčnosti bylo rovněž vzpomínáno životního díla zemřelého předsedy Čs. národní rady americké, čestného doktora, který se mimo jiné, zasloužil také o nevázaní účinné a svobodné spolupráce této významné krajanové organizace s Radou svobodného Československa. Slava uznání a vděčnosti platila také zesnulému a zneuzádněnému revolucionáři všec Československý demokratický svaz, paní Mazáčové.

Osmdesátého výročí narození a mililana Ršefánika vzpomněla RSC zvláštním provoláním. Bylo též vzpomínáno 20. výročí komunistického znásilnění baltských zemí a umožněno vyslovit svobodným organizacím estonským, litovským a lotyšským, s nimiž je RSC v úzkém pracovním styku, hlubokou účast s utrpením baltského lidu a upřímně přání brzké obnovy svobody jejich zemí.

Byla vyslovena a sečtena zpráva o padlících, jimiž RSC vzpomněla desátého výročí armádní sarti milady 1950 a utrpení a sarti armády Československý vlastence, kteří padli jako oběti komunistického barbarství. Podána také zpráva o vzpomínkových večerech v této souvislosti pořádaných v Oslu, Novém Yorku, Oslu a jinde, jichž se RSC spolupřičastnila. S uspokojením konstatováno, že je živý zájem jak o vzpomínkovou knihu "Milada Horáková", tak i o gramofonovou desku TGM (s hlasy TGM, lid. J. Neš, Jana Masaryka, Alic Masarykové - obějí možno objednat v RSC).

Referát o současné situaci v Československu a na něj navazující debata se podrobně zabývaly zejména, již komunistický režim v poslední době provedl, aby znovu i zvaň dokumentová plně včlenění Československa do světového koloniálního aparátu.

Konstatováno, že čeští a slovenští příslušníci Moskvy navzájem mají jedinou příležitost, aby manifestovali - v rozporu se smýšlením lidu - závislost svého režimu na Kremle, a jak by utužili sovětská pouta udržovaná soustavně přestovanou psychologií strachu a útlaku. Československý komunistický režim si svým postupem získal v demokratickém světě pověst ortodoxnějšího a striktnějšího komunistického systému než je sám režim sovětský. Pozornost byla věnována zejména nové ústavě známé jménem a znaku republiky, tak zv. "volbám" a okleštění ústavačích ustanovení týkajících se postavení Slovenska a jeho orgánů v rámci republiky a její správy. Bylo též jednáno o odporu, který se projevuje doma v řadách mládeže, šlechtictva a v kruzích uměleckých.

Je pochopitelné, že výbor věnoval též plnou pozornost mnohým se útokům komunistického režimu na činnost demokratického exilu, na radu svobodného Československa a její představitele. Tyto útoky se objevují též ve svobodném světě, kde přichází z kruhů extrémní pravice a rasyšismu.

Značná část jednání výboru byla věnována spolupráci RSO s Demokratickým evropským porobným národem (ACEN). Byla posouzena práce jednotlivých členů Čs. delegace, Radou svobodného Československa do ACEN-u vyslaných. Byly prodiskutovány četné kroky a opatření, memoranda o intervence, jež byly podniknuty, anebo jsou plánovány a jež směřují především k tomu, aby se otázka obnovení svobody porobných národů dostala na program všeobecné konference velmocí a po jejího ztotoštění, aby byla neustále předmětem mezinárodního zájmu a jednání. Bude usilováno zejména o to, aby se tato otázka dostala, při nejbližší vhodné příležitosti, na pořad jednání Spojených národů. Vzhledem k některým událostem a jednáním bylo uznáno za vhodné pracovat k tomu, aby si svobodný svět nejen neustále uvědomoval svou morální povinnost vůči porobným národům, ale také svůj vlastní zájem na soustavné podpoře jejich snah. Boj proti komunismu je dnes povahy celosvětové a je proto nutné informovat národy narozené komunistickými manévry a machinacemi o zkušenostech porobných národů s metodami a prostředky, jimiž světový komunismus potlačil jejich svobodu a o poučení, jež z této zkušenosti vyplývá pro nás.

Byly podrobně rozbrány způsoby, jimiž Moskva vykořisťuje Československo v zájmu své expance do rozvinutých zemí Afriky a Asie a zdůrazněno, že t. zv. kulturní výměny nejsou jen opatřeními jednoduššího rázu, jak je tomu ve většině případů. Dosavadní vývoj těchto výměn ukazuje, že jsou zneužívány pro komunistické propagační cíle, a pro svou jednostrannost vedou k lepšímu pozření svobodného světa světovými občany, jak to jejich zastupci předpokládali.

Uspěšeno, že RSC se bude i v budoucnu plně účastnit práce v rámci rozvoje evropského porobeného národu (ACFN), ale při tom bude stále více rozvíjet iniciativu v akcích, sloužících speciálním zájmům československým.

Výkonný výbor se zabýval podrobně i některými dalšími otázkami světového vývoje a došel k předložným závěrům, jež budou sloužit za podklad jednání orgánů a představitelů RSC v některých z akčních akcí. Jednání o zahraničně politické problémy nebylo dokončeno a bude v něm pokračováno v zahraniční komisi a ve výboru, aby pak byly formulovány směrnice pro jednotlivé důležité úkoly a přecištěná stanoviska tvořící podklad zahraniční politiky Rady.

Výbor vyslechl podrobnou zprávu o nadávácích akcí a projevech představitelů odsunutých Němců, a o některých akcích slovenskými separatisty, českými fašisty a komunistickými režimy doma, jež s tím souvisí. Útoky sudtských Němců na Radu a její představitel, a na československý exil jako celok v poslední době podstatně zesílily. Zatím, co RSC a její představitelé jsou napadáni tiskem vysídlených Němců pro své nekompromisní stanovisko, obviňují je komunistický tisk doma ze zaprodanctví a vlastizrádné spolupráce se sudtskými Němci. Vzájemně k různým dotazům a zmínkám v tisku byla konstatována narůstající domyslnost pokud jde o platnost desavadačního stanoviska RSC v věci odsunu Němců.

Byla podána zpráva o činnosti akcí výboru i jednotlivých členů zastupitelstva, jež jež práci a spolupráci výbor plně ocňuje. Dopisy zasílané tisku v jednotlivých zemích, články a projevy, různé přednášky a účast na jiných podnicích, akce uspořádané v rámci Týdne porobeného národu, získávání podpory představitelů amerických politických stran pro věc československé svobody a vhodné vyjádření této veřejnosti od zřemích těchto stran, atd.

Bylo usneseno podporovat akci prováděnou univerzitou v Bloomingtonu, Indiana, pokud jde o sbírání a uschování dokumentů naší zahraniční akce. Výkonný výbor se také usnesl vlastní akcí usilovat o to, aby se neztrácely české a slovenské knihy, ale aby byly v budoucnu svázy, rso. aby se dostaly tam, kde je jich třeba. V tom směru bude postupováno současně s akcí Československé národní rady americké, s níž se spolupráce i nadále úspěšně rozvíjí.

Výbor plně ocenil pomoc a podporu, již se mu v jeho činnosti dostává od českého a slovenského krajského a exilového tisku a vystavil mu upřímné díky.

ACEN NEWS.

Přinášíme zprávy o činnosti československé delegace tak, jak byly uveřejňovány v ACEN NEWS od ledna do října 1960.

ACEN Chairman's Letters Refute Poland's Claim to Seat.

The New York Herald Tribune of November 12 and the New York Times of November 16 printed the ACEN Chairman's objections to granting Poland a seat in the U.N. Security Council. His letters referred to those by Cyrus Eaton published previously in the same two papers. Mr. Eaton had expressed his disapproval of the United States opposition to the election of Poland to the Security Council, that jeopardizing, he wrote, the prestige and effectiveness of the U.S. by its "unsportsmanlike" behavior.

Dr. Zenkl, after pointing out Mr. Eaton's notoriously pro-Soviet bias, replied that the present regime in Warsaw derives its power from the Soviet Union which also dictates its foreign policy and, thus, the election of the so-called Polish delegation to the Security Council "would merely grant a new veto to the Soviet Union."

Chairman's Letter published.

The Christian Science Monitor, on the same day, printed a letter from the ACEN Chairman which read:

...Freedom Day is an important historic date for it gave the lie to the Communist claim that the Chinese people and the people of the northern part of Korea willingly accept Communist rule. The Assembly of Captive European Nations, the spokesman in the free world of the enslaved peoples of Albania, Bulgaria, Czechoslovakia, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland and Rumania, is happy and proud to join in the celebration of the sixth anniversary of Freedom Day. In so doing, the Assembly affirms the solidarity of all Communist -enslaved peoples regardless of race or creed and expresses the hope that, for the sake of its own survival, the free world will dedicate itself to the cause of peace in freedom and with justice for all peoples throughout the world.

Council of Europe, IIth Session of the Consultative Assembly.

An ACEN Delegation consisting of Messrs. Vergil Veniamin and Edmund Reháč attended the IIth Session of the Consultative Assembly of the Council of Europe last month.

ACM protests seating of puppets at Geneva disarmament conference.

The admission to the ten-nation Disarmament Committee of the puppet governments of Bulgaria, Czechoslovakia, Poland and Romania "on equal footing with freely and lawfully elected governments confers, without any objective justification, international prestige to these so-called governments. Such action is in clear contradiction to the often renewed pledges of the Western Powers to refrain from any gesture that may be construed as a consent, even implied, to the subjugation of our nations", said ACM Chairman Petr Zenkl, on March 15th 1960, in letters addressed to Secretary of State Christian A. Herter and the Ambassadors in Washington of Canada, France, Italy, and the United Kingdom.

110th Birthday of Thomas G. Masaryk.

March 7, 1960, marked the 110th anniversary of the birth of the late first President of the Czechoslovak Republic, Thomas Garrigue Masaryk.

Official ceremonies of commemoration were held in Washington, D.C., under the auspices of a group of patriotic organizations whose membership is composed chiefly of American citizens of Czechoslovak ancestry. Main speakers were Senator Roman Bruška, Chairman of the Masaryk "Champion of Liberty" Commemorative Committee of the Czechoslovak National Organizations of the United States of America, Postmaster General Arthur Summerfield, and Livingston T. Merchant, Under Secretary of the Department of State.

Senator Paul Douglas said that the world needs a Masaryk badly, and he continued: "The honor bestowed upon him by the U.S. Government today comes at a crucial time of our history when his guiding principles come to haunt our failures, to warn us of the terrible consequences of ~~xxxxx~~ immoral compromise with evil, and to inspire us all to more resolute action in the cause of human freedom".

The Congressional Record printed a letter of the Council of Free Czechoslovakia, signed by Petr Zenkl, Chairman of its Executive Committee, and Chairman of ACM, as well as an extensive study on Masaryk by Otakar Machotka, member of the Council of Free Czechoslovakia and Professor at Harper College.

ACM greets Eisenhower after "Summit".

In a telegram, to President Dwight D. Eisenhower, dated May 20th, ACM over the signature of its Chairman, greeted him "on your return from the trying ordeal you had to undergo in Paris".

ACM Chairman on Communist Seizure of Power in Czechoslovakia.

ACM Chairman Petr Zenkl, in a letter to the New York Times of May 22, supplied well-documented proofs on the 1948 communist coup.

Earlier, on May 5, U.S. Secretary Christian Herter issued a statement on the occasion of Czechoslovakia's Liberation Day in which he described the coming to power of the Communists in February 1948, as the forceful seizure of the Czechoslovak state. On May 18 the Czechoslovak government demanded an apology from the Secretary of State for the alleged insult on the grounds that Mr. Herter's description of the communist secession was an unwarranted attack on the Republic, was contrary to historical fact, and was incompatible with diplomatic relations between two countries. The Department of State, for obvious reasons, ignored the note.

Mr. Zenkl's letter was read into Congressional Record by Hon. Paul H. Douglas in the U.S. Senate on May 25 with the following introduction: "The squeals of the Communist puppets in Czechoslovakia against the recent reference by our Secretary of State, Christian Herter, to their forceful seizure of the Czechoslovak state were authoritatively answered by a leading Czech patriot Dr. Petr Zenkl, in a letter written by him to the New York Times, and published in its issue of May 22, 1960. Dr. Zenkl of course is also well known as the chairman of the Assembly of Captive European Nations, and is working unceasingly for their freedom. Dr. Zenkl's letter makes it quite clear that the demand of the Czech Communists for an apology from Secretary of State Herter is another ludicrous attempt to rewrite history". Dr. Zenkl's letter read:

The Times reported on May 19 that the Czechoslovak government demanded an apology from Secretary of State Herter for a remark made recently to the effect that the Czechoslovak Communists in February 1948, seized power in that country by force.

The history of Communist seizure of power, based on thorough research and documents, and available both from diplomatic and communist sources, is by now well known. Let me here quote exclusively from documents published recently by historians of the communist party which in themselves amply support the correctness of Mr. Herter's statement concerning Czechoslovak Communist seizure of power.

Commemorating the February 1948, events, Radio Bratislava stated on Feb. 23, 1960:

"The manner in which the people's democratic power was realized in Czechoslovakia (in February 1948), as well as the entire development of the republic between 1945 and February 1948, represents a tremendous object lesson for the entire progressive movement in the world.

It is a lesson and a great hope. It shows how the proletariat can under certain circumstances, insure for itself the leadership of a nation, how together with its allies it can seize leading positions in the power machinery of the state and step by step undermine the economic, political and ideological positions of the bourgeoisie! (i.e. that of the lawfully elected government).

In a research study published by the Historical Institute of the Communist Party of Czechoslovakia (Prague, March 1958) the following authoritative statements appear :

"...Efforts to create anti-communist block were broken up by Communists in a number of places by separating the rank-and-file members of the other parties from their leadership... (This) political line had to be coupled with caution lest people needed as supporters be alarmed; they were to be won over by practical politics and not by statements of final aims of the political program of the party which might dissuade them from cooperation with the Communists... Our policy ... was (one of) securing positions already held and of pushing the enemy into a defensive position...

"(In Slovakia) the Board of Commissioners, in part controlled by the Democratic party, was forced to resign. In the new Board of Commissioners the Democratic party lost its majority without regard to the results of the 1946 elections..."

Radio Prague, reminiscing on the February, 1948, events, declared on Feb. 25, 1960 :

"...Then came the decisive moment. The order was to destroy reactionaries in the Government, to stage a people's attack under the leadership of the (Communist) party..."

Czechoslovak communist sources which deal with the 1948 coup repeatedly stress one point consistent with the basic teaching of Leninism namely, that power in a state cannot be shared with anybody, however democratically elected; that the dictatorship of the party everywhere; is the final aim, and that this power must be attained by all available means, the choice of which may be dictated by the international situation and domestic conditions.

The case of Communist seizure of Czechoslovakia in 1948, even according to Communist documentation, is no exception to the rule.

Činnost delegace ACAN v Austrálii.

Dne 15. října 1960 skončilo první funkční období delegace ACAN v Austrálii.

Po zakládající schůzi, dne 15. srpna 1959 v Sydney, okamžitě politická situace nebyla příznivá pro činnost delegace. Přes těžkosti, překážky a obtíže při jednáních na oficiálních místech, vzal lidem k opětovnému navázání diplomatického styku se Sovětským svazem a uzavření obecní smlouvy, delegace zustávala přesvědčena o nemožnosti trvalé domovy australské vlády s komunistickým světem. V zprávac. býv. předsedovi ACAN Dr. S. Karbonskému a nově zvolěnému předsedovi Dr. P. Zanklovi, bylo poukázáno na to, že kdyby zdělala vláda měla opustit své proti komunistické zaměření muslo by to nutně znamenat změnu celé politické linie, což by bylo proti vitálním zájmům této země. Delegace při tom vyslovila přesvědčení, že ani prodej vlny a ocele nemůže nic změnit na této straně činnosti a zároveň jádřila víru ve vývoj událostí v budoucnosti a důvěru v morální sílu australských politických osobností.

Postup delegace v této době zůstal loyální a korrektní a oficiálními přáními a vzal lidem k zodpovědnosti a snaze o dobrý poměr mezi Australany a přistěhovalci bylo upuštěno od některých tédy neuvážených akcí. Při tom neustále delegace podporovala činnost těch kteří bojovali proti běžnému proudu. Dukazy o tom jsou obsaženy v podobě návrhu Mr. J. D. Killen, M. R., na týden ujařmených národů v Austrálii, v dopisech díky americkým senátorům T. J. Dodd a T. G. Macrowicz, v úspěšných expozicích "Sovětského impéria" v městě Cairns, Austrálie, v memorandu zaslaném Mr. W. C. Wentworth, M. R., v zprávc. Dr. Brutus Coste, generálnímu sekretáři ACAN, ve vděčnosti vyslovené prezidentu Francie gen. Charles de Gaulle a australskému min. předsedovi Mr. R. C. Menzies, za jejich projevy o porobných evropských národce, v memorandu delegace zaslaném vládě, politickým a diplomatickým kruhům, novinám, atd.

Výstava "Sovětského impéria" najmě v Melbourne a Adelaide byla uspořádána za podpory členu parlamentu. V Adelaide slavnostní řeč Sir Stanton Cedric Hicks a zahajovací projev předsedy delegace ACAN v Austrálii, byly vysílány na televizi.

Poslední události a obzvláště schůze Spojených národů potvrdily správnost předpokládaného vývoje a byli-li G. ruščev obáván před několika týdny, je nyní v Austrálii nenáviděn a je jím opovrhováno.

Činnost Ústředí.

Na schůzce UVV 30. října 1960, kterým předsedal v Adelaide br. Frant. Nový, předseda Ústředí a v Melbourne br. Ján Viola, I. místopř., byly projednány některé aktuální otázky, týkající se Československa v Austrálii.

Předmětem obou schůzí bylo souhlasně konstatováno, že svolání řádného sjezdu delegátů na 12. a 13. listopad 1960 do Melbourne, bylo učiněno po rozeslání přípisu státním organizacím, dne 5. 6. 1960 a provedeno na základě podaného návrhu a v souladu se stanovami Ústředí.

UVV dále projednával tak zv. "mimořádný sjezd", neoprávněně svolaný pp. St. Pokorným, II. místopředsedou Ústředí z Brisbane a Dr. I. Šc. Vtřem, II. jednatelům z Melbourne a zjistil, že podle stanov, Hlava III, par. 12, odstavec b, II. místopředseda a II. jednatel Ústředí, neměli kompetenci k rozeslání přípisu státním organizacím a jednali samostatně a bez souhlasu a proti vůli většiny předsednictva a členu výboru. Stanovy výslovně určují pravomoc II. místopředsedy a II. jednatele a Hlava III, par. 12, odstavec b, zní: "První místopředseda zastupuje předsedu, nenažde-li tento vykonávat svoji funkci. Ostatní místopředsedové nastupují do všech práv a povinností předsedy a prvního místopředsedy v pořadí, v jakém byli zvoleni". Jelikož předseda a I. místopředseda své funkce vykonávají, nemohou II. místopředseda zastupovat. Rovněž II. jednatel nenažde podle stanov samostatně vystupovat jménem Ústředí, neboť veškeré přípisy (odstavec c), které rozesílá, musí být spolupodepsány předsedou. Pokud se II. jednatel odvolává na dodatek stanov v odstavci c:

"Dále (II. jednatel) zastupuje správně jednatele nenažde-li tento sám vykonávat svoji funkci", UVV konstatoval, že jednatelem je s. B. Chaloupková před svým odjezdem na návštěvu do USA oznámila, že nepodává resignaci a požádala o zastupování do konání sjezdu. Těto žádosti UVV vyhověl a podle stanov, Hlava III, par. 9, odstavec c, pověřil br. Jána Violu, I. místopředsedu, zastupováním.

UVV také projednal námítky proti rozeslání oběžníku stát. organizací organizačním referentem (protestovali pp. St. Pokorný a Dr. B. Mikl) a zjistil, že tyto protesty jsou bezpodstatné, neboť rozroditím UVV z r. 1953 mají pokladník a referenti organizační a sociální právo samostatně korespondencí ve styku se stát. organizacemi. Tato práva příslušní funkcionáři od r. 1953 nespočetněkrát použili.

Jednání obou schuzí po zjištění správnosti postupu v rozhodnutí o určení místa a termínu řádného sjezdu, jednalo o přípisu z 30. srpna 1960, v kterém bylo požádáno zastupitelstvo o schválení. Podle stanov, hlava III, par. 9, je zastupitelstvo nejvyšším orgánem Ústředí. K hlasování bylo oprávněno 24 členů zastupitelstva a toto práva využilo 14 členů. Hlasovala nadpoloviční většina a tím podle stanov je její rozhodnutí práveplatné a konečné. Nadpoloviční většinu tvoří 13 hlasů a pro návrh UVV se vyslovilo 14 členů zastupitelstva. Tím konání řádného sjezdu, ve dnech 12. a 13. listopadu 1960 v Melbourne, bylo nejvyšší instancí (zastupitelstvem) schváleno.

UVV projednával také neoprávněné používání papíru a razítka Ústředí a rozhodl učiniti v tomto směru další kroky. Nakonec na obou schuzích UVV byla projednána živá propaganda, rozšiřovaná o St. Pokorným z Brisbane a rozkladná činnost a zadášení politického sporu Dr. B. Niklem ze Sydney, do Čs. nár. sdružení v Sydney a Ústředí Čs. dem. org. v Austrálii a na N. Z. landě. UVV rozhodl, aby se řešením zabýval řádný sjezd delegátů.